

ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΙ ΕΚ ΤΟΥ ΕΞΩ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

ΙΑΚΩΒΟΣ ΒΑΤΟΠΕΔΙΝΟΣ

Ἀρχιμανδρίτης

ἐν Μόσχᾳ εὐρυμαθέστατος καὶ διαπρεπὴς ἀνὰ τὴν Ρωσσίαν ἀντιπρόσωπος τοῦ Οἴκου μιν. Πατριάρχου. Ἐγεννήθη ἐν Λοκρίδι τῷ 1854, ἐσπούδασεν ἀριστεύσας ἐν τῇ Θεολογ. Σχολῇ τῆς Χάλκης καὶ ἐστάλη ὑπὸ τῆς Μ. Ἐκκλησίας εἰς Ἄθω, ἔνθα ἐπὶ 15 ἔτη διατρίψας ἐπ' ἀγαθῶ τῶν συμφερόντων τοῦ Γένους, διεθύθουν ἐπὶ τετραετίαν καὶ τὴν αὐτόθι Βατοπεδινὴν Σχολήν, κρατίστους ἀναδείξασαν ἐπιστήμονας ὑπὸ τὴν στίβαράν του διοικήσιν. Φιλολόγος ἐκ τῶν σπανίων, ἀνεῦρε καὶ ἀνέγνωσε πολῦτιμον ἀρχαῖον κώδικα περικλείοντα σειρὰν ὅλην ἀνεκδότων συγγραμμάτων τοῦ Φωτίου, ἅτινα μεταγράψας ἰδίᾳ χειρὶ πρῶτος ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ «Ἐκκλησιαστικῇ Ἀληθείᾳ», περιάψας ἑαυτῷ φήμην διὰ τὴν παγκοσμίου φιλολογικοῦ ἅμα καὶ παλαιογραφικοῦ ἐνδιαφέροντος μεγάλην ταύτην ἀνακάλυψιν. Τῷ 1883 ψήφω κοινῇ τῶν ἐν Ἀγίῳ Ὄρει εἰκοσι Μονῶν ἐκλέγεται Ἀρχιγραμματεὺς τῆς

αὐτόθι Ἀνωτάτης Ἀρχῆς, τῆς ἀποτελούσης τὸ Ἀμφικτυονικὸν οἶκον Συνέδριον τοῦ Ἄθω. Ἐξαιτῆς ἐν τῇ ἐμπιστευτικῇ ταύτη θέσει πολιτεία ἀμεμπτος τὸν ἀνύψωσεν ἐν τῇ συνειδήσει πάσης τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος. Τῷ 1886 διορίσθη καθηγητὴς ἐν

τῷ Γυμνασίῳ Θεσσαλονίκης καὶ τῷ 1887 Ἱεροκῆρυξ ἐν Μακεδονίᾳ. Ἄλλ' ἡ Κοινότης ἐκράτησε παρ' ἑαυτῇ τὸν διαπρεπῆ κληρικὸν ὅπως μὴ στερηθῇ τῆς ἀπαραμίλλου ἐπωφελοῦς δράσεώς του. Διετέλεσε ταμίης τοῦ Βασιτοπεδίου καὶ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἱερᾶς Κοινοτητος ἐν Καραυαῖς. Προστηνέχθη αὐτῷ ὁ διορισμὸς εἰς τὴν θέσιν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς ἐν Ἀθήναις Ριζαρείου Σχολῆς, ἀλλ' οἱ ἐν Ἀθῶν ζηλοτύπως ἀπέτρεψαν αὐτὸν τοῦ νὰ δεχθῇ τὸ ὑψηλὸν ἀξίωμα. Τῷ 1894, ἐπὶ Νεοφύτου Η', ἡ ἐν Κωνίλει Ἁγία Σύνοδος διώρισεν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ ἐν Ῥωσσίᾳ. Ἐχει συγγράψει καὶ φέρει εἰς φῶς πλείστας ἀξιολόγους διατριβάς ἱστορικὰς, φιλολογικὰς καὶ θεολογικὰς. Εἶνε τιμημένος διὰ τοῦ παρασήμου τῆς Ἁγίας Ἀννης Β' τάξεως, τῶν δύο Αὐτοκρατ. μεταλλίων Ἀλεξάνδρου καὶ Νικολάου τοῦ Β' καὶ τοῦ Μετζίτιε Γ' τάξεως. Γλυκὺς τὸ ἦθος, ἀγαστὸς τὸν χαρακτῆρα, ἐργάτης πάσης κοινωφελοῦς πράξεως, τυγχάνει ἐν ἀπὸ τὰ ὀλίγα σεμνώματα τῆς ἐλληνικῆς ὀρθοδοξίας ἐν τῷ ἔξω Ἑλληνισμῷ.

ΣΟΛΩΝ Θ. ΒΕΡΑΣ

ΔΙΔΑΚΤΩΡ τῆς ἱατρικῆς τοῦ ἐν Αἰλλῇ Πανεπιστημίου, ἔνθα καὶ διαμένει ἀπὸ δεκαετίας περίπου, υἱὸς τοῦ ἐν Σμύρνῃ γνωστοῦ

τραπεζίτου. Διετέλεσε βοηθὸς τοῦ διασήμεου καθηγητοῦ (αε Lafersonne καὶ τοῦ ἡμετέρου Γερασίμου Φωκᾶ, τιμῶντος δι' ἰδιαιτέρας φιλίας καὶ ἐμπιστοσύνης τὸν νεαρὸν καὶ εὐπαιδευτὸν ἀσκληπιάδην. Τελευταῖον εἰσῆχθη ὡς ἐσωτερικὸς ἰατρός ἐν τῷ σανατορίῳ τοῦ Saint-Pol-sur Mer, ἀφιερῶν τὰς εὐγενεῖς του προσπαθείας ὑπὲρ τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς πασχούσης ἀνθρωπότητος. Συχνὰ δημοσιεύει ἀξιολόγους ἀνακοινώσεις εἰς τὸ «Nord Médical» Ἄν καὶ ἡ ἱατρικὴ τὸν ἀπορροφᾷ ὁλόκληρον, ἀσχολεῖται

οὐχ ἤττον ἐπιτυχῶς εἰς τὰς προσφιλεῖς του φιλολογικὰς μελέτας. Ἐχει γράψει πλείστα ἄρθρα ἱστορικά, φιλολογικὰ, γλωσσολογικά. Αἱ γαλλιστὶ διαλέξεις του περὶ τῆς δημῶδους ἐν Ἑλλάδι ποιήσεως, περὶ τῶν Ἑλλήνων συγγραφέων τοῦ ΙΕ' αἰῶνος,

κλπ τῶ περιῆψαν φήμην δικαίαν καὶ πέραν τῆς Αἰλλῆς. Με-
 λέτη τις περὶ τῆς νεωτέρας προφορᾶς τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης,
 ἐκτεθεῖσα εἰς τὴν ἐν Παρισίοις "Ἐχθρῶν τοῦ 1900, ἐκρίθη εὐνοῦ-
 κώτατα. Ὁ ἐν Αἰλλῆ «Γαλλικὸς Σύλλογος τῆς Νεότητος» τῶ
 ἀπένευμε ὄν τίτλον τοῦ καθηγητοῦ τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης τι-
 μῆσας τὴν τελεσφόρον ἐργασίαν του διὰ πλειεστων βραβείων. Ἐπί-
 σης καὶ ὁ ἐν Παρισίοις κεντρικὸς Σύλλογος τὸν ἤξϊωσε τιμητι-
 κοῦ μεταλλίου, ὁμοίου δὲ βραβείου ἔτυχε καὶ παρὰ τοῦ ὑπουρ-
 γοῦ τῆς Παιδείας. Ἐν Αἰλλῆ ἐγένετο ὁ ἰδρυτὴς καὶ μέλος τῆς
 ἐπιτροπῆς τοῦ «Συλλόγου τῶν Πολυγλώττων». Ἄλλὰ καὶ εἰς
 ἐλληνικὰ φύλλα ὡς ἀνταποκριτὴς δὲν λείπει παρέγων τὴν πο-
 λύτιμον συμβολὴν του. Τὸ ἐν τῶ παρόντι τόμῳ διήγημά του
 «Ἀταβισμὸς» μαρτυρεῖ μὲ πόσον αἰσθημα χερίζεται καὶ τὴν
 πάτριον. Ἐν γένει δὲ ὁ κ. Βέρας εἶνε ἐκ τῶν σπανίων ὁμογενῶν
 νέων, οἱ ὅποιοι τιμῶσι τὸ ὄνομα καὶ τὴν εὐφυΐαν τοῦ ἔθνους

ΠΑΥΛΟΣ Α. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Κορυφαῖος τῶν ἐν Σάμῳ νομομαθῶν ἀποτελῶν αὐθεντίαν εἰς τὰ
 νομικὰ ζητήματα. Ἀριστοῦχος τοῦ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστη-

μίου. Ἐπιδοθεὶς εἰς τὴν πολι-
 τικὴν ἀντεπροσώπευσεν ἐπὶ
 μακρὸν τὸν δῆμόν του ἐν τῇ
 Συνελεύσει τῶν Σαμίων ὑπο-
 βαλὼν σπουδαῖα νομοθετήματα
 εἰς τὴν ψῆφον αὐτῆς. Ἄνε-
 ξάρτητος τὸ φρόνημα ἐκήρυ-
 ξεν ἀείποτε ὡς ἱερὸν δόγμα τὴν
 ἡγεμονικὴν μονιμότητα ἀρνη-
 θεὶς κατ' ἀρχὴν νὰ προσυπο-
 γράψῃ τὰ ἐκάστοτε καταδικα-
 στικά κατὰ τῶν Ἡγεμόνων
 ψηφίσματα τῆς Συνελεύσεως.
 Ὅτε τὰ ἔχτροπα συμβάντα
 τοῦ 1893 εἶχον διασαλεύσει
 τὴν ἡσυχίαν τῆς νήσου καὶ
 ἠπειλοῦν γενικὸν ἐμφύλιον
 σπαραγμὸν, ὁ τότε ἡγεμὼν Καραθεοδωρῆς ἔσπευσε νὰ ἐμπιστευ-
 θῇ εἰς τὸν Γεωργιάδην, ὡς εἰς σωτῆρα, τὴν ἀποκατάστασιν τῆς
 τάξεως, ἀναδείξας αὐτὸν εἰσαγγελέα τῶν Ἐφετῶν. Τὴν θέσιν

ταύτην κατέχει ἕκτοτε ἐπαξίως. Ἄγρυπνος καὶ αὐστηρὸς τηρητὴς τοῦ καθήκοντος, ἀμειλίχτος διώκτης τῶν κακοποιῶν στοιχείων, ἠδυνήθη νὰ περιορίσῃ εἰς ἀπίστευτον βαθμὸν τὰ ἐν Σάμῳ ἀδικήματα, ἐμπεδώσας τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν καὶ κραταιώσας τὴν ἰσχὺν τοῦ Νόμου, οὐ ἐτάχθη ἐπιφανῆς καὶ ἀδέκαστος ἀντιπρόσωπος. Νυμφευθεὶς τὴν θυγατέρα τοῦ ἀειμνήστου Σαμίου ὀπλαρχηγοῦ Ὁρολογᾶ, οὐ τὴν εἰκόνα καὶ βιογραφίαν ἐδημοσίευσεν πρὸ ἐτῶν τὸ ἡμέτερον «Ἡμερολόγιον», ἀνέπτυξεν ἀγαστὴν οἰκογένειαν ἐλληνοπρεπέστατα διαπαιδαγωγηθεῖσαν.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ

ΙΑ ἀπὸ τὰς συμπαθεστέρας φυσιογνωμίας τῆς ἐν Πετρο-

πόλει ἐλληνικῆς παροικίας, ἐκ τῆς γνωστῆς διαπρεποῦς ὁμωνύμου οἰκογενείας, ἀνεψιὸς τοῦ ἀειμνήστου τραπεζίτου Ἰωάννου Κοντογιαννάκη τοῦ ἐπὶ τεσσαρακονταετίαν ὄλην ἐπαξίως καὶ ἐθνωφελῶς διατελέσαντος αὐτόθι Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος. Ἐκ Κρήτης ἔλκων τὴν καταγωγὴν καὶ ἐν Σμύρνῃ γεννηθεὶς ἀπεδήμησε, παῖς ἐτι δωδεκαετής, τῷ 1857 εἰς Ρωσσίαν. Εἰσαχθεὶς δὲ εἰς τὴν ἐν Πετροπόλει ἐμπορικὴν σχολὴν ἐπεράτωσεν εὐδοκίμως τὰς σπουδὰς αὐτοῦ καὶ κατηρτίσθη ὡς ἄριστα. Ἐκτοτε ἐπιδοθεὶς εἰς χρηματιστικὰς ἐργασίας ἀποκατεστη καὶ διέμεινε διαρκῶς ἐν Πετροπόλει, ἠδυνήθη δὲ

διὰ τῆς εὐφυΐας, τῆς ἄκρας δραστηριότητος, τῆς ἀκριβείας περὶ τὰς συναλλαγὰς καὶ τοῦ ἀξιαγάστου χαρακτήρος του, νὰ ἀποκτήσῃ περιουσίαν σημερινούσαν, πρὸς δὲ καὶ τὴν ἐκτίμησιν καὶ ἀγάπην τῶν αὐτόθι ὁμογενῶν. Εἶνε ἐκ τῶν ὀλίγων Ἑλλήνων, οἵτινες διατηροῦν ἐν τῇ ξένῃ ἄσβεστον πάντοτε τὴν ἀγάπην καὶ τὸν πόθον τῆς πατρίδος. Ἄν καὶ παιδιόθεν ἀνατραφεῖς ἐν Ρωσίᾳ δὲν ἀρωμοιώθη πρὸς τὸ περιβάλλον, ἀλλὰ διέσωσε καὶ δια-

σώζει ἀκμαῖον τὸ ἐθνικὸν φρόνημα καὶ τὰς παραδόσεις, μετεμφιτεύων αὐτὰς καὶ εἰς τὸν υἱὸν του, ὃν ἐπὶ τούτῳ ἀπέστειλεν εἰς Ἑλλάδα ὅπως σπουδάσῃ εἰς τὸ ἐν Κερκύρα Γυμνάσιον τοῦ Καποδιστριαίου. Τοιοῦτος ἐν σχιγραφίᾳ ὁ προσφιλεὲς ἀνὴρ, ὁ ὅσον ἀγαπώμενος καὶ τιμώμενος ἐν Πετρούπολει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΠΑΣΑΣ

ΔΗΜΑΡΧΟΣ Κερασσοῦντος. Ἀληθὲς προσωπικότης καθ' ἅπαντα τὸν Πόντον καὶ τὸν Εὐξείνιον. Ἀκολουθήσας τὸ ναυτικὸν

στάδιον τοῦ πατρὸς του ἀπεκόμισεν ἀπὸ τῆς θαλάσσης πλοῦτον πολὺν καὶ τὸν ἐπίζηλον καὶ προσφιλεῖ αὐτῷ τίτλον τοῦ «Καπετὰν-Γεώργη». Ἐκλεγείς ἔφορος τῶν Σχολείων καὶ ἐπίτροπος τῶν Ναῶν ἀνέπτυξε σπανίαν δραστηριότητα καὶ πνεῦμα πρακτικώτατον, ἐφελκύσας ἀμέριστον τὴν ἀγάπην καὶ αὐτῶν ἔτι τῶν τούρκων συμπολιτῶν του. Ταχέως ἀναδειχθεὶς δήμαρχος Κερασσοῦντος (Μπελεντιέ-Ρεῖς) ἐξεπολίτισεν ἀληθῶς τὴν ἐκλέξασαν πόλιν, ὑπὲρ ἧς, ἐπὶ

θυσιᾷ τῶν ἰδίων συμφερόντων, ἀφωσιώθη ὀλοψύχως. Ὅδοι, ῥυμοτομίαι, διάνοιξις πλατειῶν, δεινροφυτεῖαι, κρήναι, ἔργα ἐξωραϊστικά, πλήρης ἀνακαινίσις, ἀπέρρευσαν ἐκ τῆς ἰδικῆς του πρωτοβουλίας. Ἐρ' ὃ ἐπὶ 18 ἡδὴ ἔτη ἡ ἐρατεινὴ Κερασσοῦς ἐκλέγει αὐτὸν δήμαρχον, ὁ δὲ Σουλτᾶνος τῷ ἀπένευμε τὸν τίτλον τοῦ πασᾶ καὶ δύο τουρκικὰ παράσημα. Φέρει προσέτι ἐν γαλλικὸν καὶ ἐν ἑλληνικόν. Ἄν καὶ ὀγδοηχοντούτης, παραμένει ὅμως θαλασρώτατος, μὲ ἀνδρικὸν τὸ βᾶδισμα, τὴν στάσιν, τὴν ἔκφρασιν. Οἱ εἰκοσιπεντακισχίλιοι Κερασσοῦντιοὶ ἀνεξαρτήτως φυλῆς καὶ θρησκείματος, τὸν λατρεύουσιν. Εἶνε δὲ ὁ μόνος ὀρθόδοξος χριστιανὸς δήμαρχος καθ' ὅλα ἐκεῖνα τὰ μέρη τοῦ Πόντου καὶ τοῦ Εὐξείνιου.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ Μ. ΣΥΝΝΕΦΙΑΣ

Ⓐ διακεκριμένος ἐν Καίρῳ ἐπιστήμων καὶ ἰατρός. Ἐκ τῆς ἐγκρίτου ἐν Χίῳ πατριοαρχικῆς οἰκογενείας. Ἐξεπαιδεύθη ἐν Παρισίοις, ἔνθα διετέλεσε, γινόμενος μετὰ ἐπιτυχεῖς διαγωνισμοῦς, ἐξωτερικὸς βοηθὸς εἰς πλεῖστα νοσοκομεῖα καὶ παρακο-

λουθήσας οὕτω τὰς ἐμβριθεῖς ἐργασίας τῶν διασημοτέρων γάλλων καθηγητῶν. Ἐπεδόθη ἰδίᾳ εἰς τὸν κλάδον τῆς μαιευτικῆς καὶ ἐγένετο διδάκτωρ τῷ 1894. Ἡ ἐναίσιμος αὐτοῦ διατριβὴ «περὶ μητρικῶν κυήσεων καὶ τῆς θεραπείας αὐτῶν διὰ τῆς ἐλυτροτομῆς» ἐπροξένησεν αἴσθησιν διὰ τὴν δικυγῆ ἀντίληψιν καὶ κρίσιν τοῦ θέματος. Δις μετέβη εἰς Λονδῖνον ὅπως μελετήσῃ τὰς συντελεσθεῖσας προσόδους εἰς τὴν Γυναικολογίαν, εἰς ἣν ἀφωσιώθη εἰδικώτερον. Ἐν Καίρῳ ταχέως διεκρίθη μετα-

ξὺ τῶν συναδέλφων του διὰ τὴν ἀρίστην μόρφωσιν, τὴν ἀνένδοτον φιλοπονίαν, τὴν εὐγένειαν τοῦ ἤθους καὶ τὸν μετριόφρονα χαρακτῆρά του. Ἐργάζεται ὑπὲρ τῆς ἐπιστήμης καὶ διὰ τὴν ἐπιστήμην. Φίλος τοῦ δικηρεποῦς Brossard συμπαρίσταται μετ' αὐτοῦ ἐν τῷ Γαλλικῷ Νοσοκομείῳ Καίρου εἰς πάσας τὰς διεξαγομένας ἐγχειρήσεις, μελετῶν, ἐγκύπτων, ἀσχοῦμενος, ἐφ' ᾧ καὶ ἀπέκτησε σπανίαν χειρουργικὴν δεξιότητα. Μὲ τοιαῦτα ἐπιστημονικὰ ἐφόδια καὶ προσωπικὰ προσόντα ἐσχημάτισεν εὐρυτάτην πελατεῖαν ἔντε τῇ ἐλληνικῇ καὶ τῇ διεθνεῖ αὐτόθι παροικίᾳ.

Εἶνε τὸ σέμνωμα τῶν ἐν Καίρῳ Χίῳ. Ἐφ' ᾧ δικαίως τυγχάνει καὶ πρόεδρος τοῦ φιλοπώγου σωματείου τῆς «Χιακῆς παροικίας ἐν Αἰγύπτῳ», συνεισφέρων, πλὴν τῆς ἱατρικῆς ἀρωγῆς, καὶ τὴν πείραν καὶ τὴν ὀρθοφροσύνην αὐτοῦ εἰς τὴν εὐδόωσιν τοῦ φιλανθρώπου ἰδρυμάτος.

Τοιοῦτος ἐν δικηράμματι ὁ ἀγαστὸς ἰατρός, ἐκ τῶν ὀλίγων τιμώντων πράγματι τὴν ἐλληνικὴν ἐπιστήμην καὶ τὸ ἔθνος.